

Ubrizsy Gábor

(1919. szeptember 23.- Budapest, 1973. máj. 25.)

Ubrizsy Gábor a Tisza István Tudományegyetemen szerzett középiskolai tanári oklevelet, doktori szigorlatát Dr. Soó Rezső professzornál tette le. Szűkebb szakterülete a mykológia volt. A debreceni akadémián elsősorban a kórtani oktatást kapta feladatul. Fiatal kora ellenére széleskörű szakmai ismeretekkel rendelkezett, és mint volt szarvasi középiskolai tanár, kellő gyakorlatot szerzett az oktatómunkában. Szűkebb érdeklődési területe a mykológia növényvédelemben történő hasznosítása volt. Rendkívül korán felismerte, hogy a növényvédelem egyik legfontosabb ága a biológiai növényvédelem, s ezt a az irányzatot képviselte egész életén át. A háborút követően e munkaterületen dolgozott tovább, majd később eredményes munkája alapján a budapesti Növényvédelmi Kutatóintézetbe került. Az akadémiai kutatóintézetben továbbfejlesztette azt a kutatási, szakmai irányzatot, amelyet korábban Pallagon dolgozott ki. Kutatási eredményei nemzetközileg is elismerést váltottak ki. Nemzetközi tekintélyét bizonyítja a róla elnevezett több gombafaj és nemzetség. Utolsó éveiben herbológiai és környezetvédelmi kérdésekkel foglalkozott. 1965-től az MTA tagja.